ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ.13-76

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-534 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
17
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1938
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.42'— Δύσις 5.29'
Ἀντωνίου μεγάλου

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν ἡ ἐξαιρετικὴ παραλία τῆς Ἀττικῆς δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο ὅσον ἔπρεπε διὰ θαλάσσια λουτρὰ τῶν κατοίκων τοῦ Ἄστους. Οἱ λόγοι ἦσαν πολλοί. Ἐν πρώτοις, ἡ παραλία αὐτή, μὲ τὰ τόσα ὑπάρχοντα μέσα συγκοινωνίας, τὸν ἀτμήλατον σιδηρόδρομον Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, ποὺ ἔφερεν εἰς τὸ Νέον Φάληρον καὶ τὸν ἐπίσης ἀτμήλατον συρμὸν τῆς Ἑταιρείας τῶν Τραμ, ποὺ εἶχεν ὡς τέρμα τὸν Παλαιὸν Ζωολογικὸν Κῆπον, ἀπεῖχε πολὺ καὶ δι' ἓν λουτρὸν ἀπητεῖτο ἕνα μικρὸν ταξίδι. Ἔπειτα, ὁ κόσμος δὲν εἶχε συνηθίσει νὰ ἐκτίθεται εἰς τὸν ἀέρα, τὸν ἥλιον καὶ τὸ νερὸ καὶ διὰ τοὺς λουομένους ὑπῆρχαν προχειρότατα ξύλινα παραπήγματα, χωριστὰ διὰ τὰ δύο φῦλα, εἰς τὸ Νέον Φάληρον, τὶς Τζιτζιφιὲς καὶ τὸ Παλαιόν, ποὺ ὑπερῴκουν διὰ τοὺς τότε λουομένους.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολλὰ πράγματα μετεβλήθησαν. Αἱ Ἀθῆναι, πόλις τότε ἑκατὸν χιλιάδων κατοίκων, ἀπέβη σήμερον, μαζὶ μὲ τὸν Πειραιὰ καὶ τοὺς νέους συνοικισμούς, κέντρον ἀστικὸν ἑνὸς περίπου ἑκατομμυρίου ψυχῶν. Καὶ ὁ κόσμος συνεφιλιώθη, εὐτυχῶς, μὲ τὸ νερό, τὸν ἥλιον καὶ τὸν ἀέρα, τὰ δὲ σημερινὰ μέσα συγκοινωνίας μᾶς μεταφέρουν εἰς τὴν παραλίαν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν. Ὅπως ἦτο ἐπόμενον, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Ἀττικὴ παραλία, καὶ ἡ πρὸς τὸν Σαρωνικὸν καὶ ἡ ἀπωτέρα, ἡ πρὸς τὸν Εὐβοϊκόν, κατακλύζεται κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας· ἰδίως δὲ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς, ἀπὸ μυριάδας λουομένων καὶ ἡλιαζομένων, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἐπαρκοῦν πλέον αἱ ὑπάρχουσαι ἐγκαταστάσεις λουτρῶν. Ἀπὸ τὴν Καστέλλαν καὶ τὸ Νέον Φάληρον, μέχρι τῆς Βουλιαγμένης, ἡ παραλία χρησιμοποιεῖται διὰ θαλάσσια λουτρά, ὅπως χρησιμοποιεῖται καὶ ἡ Λούτσα, τὸ Πόρτο Ράφτη, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας καὶ ὁ μυχὸς τοῦ Σκαραμαγκᾶ.

Εἶνε, ὅμως, προφανές, ὅτι ὅλος ὁ κόσμος, ποὺ θέλει νὰ κάμῃ τὸ λουτρόν του εἰς τὴν θάλασσαν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταματᾷ εἰς ὁποιονδήποτε σημεῖον τῆς παραλίας. Καὶ αἱ Ἀθῆναι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἔχουν μίαν ὠργανωμένην «πλάζ», μὲ ὅλας τὰς σχετικὰς ἀνέσεις. Τοιαύτη «πλάζ» ἦτο ἕως τώρα ἡ τῆς Γλυφάδας, ὅπου ἠμποροῦσε νὰ ὁδηγηθῇ καὶ ἕνας ξένος ἐπισκέπτης μας διὰ νὰ κάμῃ τὸ λουτρόν του, νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν ἥλιον, νὰ ἀναπαυθῇ, νὰ γευματίσῃ. Ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ἐγρεωκόπησεν, ἐν τούτοις, καὶ αἱ Ἀθῆναι ὑπάρχει πιθανότης νὰ μείνουν ἐφέτος χωρὶς μίαν εἰδικῶς ὠργανωμένην ἀμμουδιὰ διὰ λουτρά.

Ἡ ἔλλειψις αὐτὴ θὰ ἦτο πολὺ ἐπίζημιος καὶ ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως. Ἡ Ἑλλὰς μὲ τὰ ὑπέροχα παράλιά της, ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ κέντρον ἑνὸς εἰδικοῦ θερινοῦ τουρισμοῦ, ἐὰν ἀποκτήσῃ καλῶς ὠργανωμένας λουτροπόλεις. Καὶ εἶνε προφανὲς ὅτι μία καλὴ «πλάζ» πρέπει νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἄμεσον γειτνίασιν τῆς πρωτευούσης. Ἡ Γλυφάδα προσφέρεται ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ κολπίσκος της τὴν προφυλάσσει ἀπὸ τοὺς βιαίους κάποτε κυματισμοὺς τοῦ Σαρωνικοῦ καὶ παρέχει καλὸν ὅρμον εἰς τὰ γιὼτ καὶ τὰ μικρὰ ἱστιοφόρα, τὰ ἀπαραίτητα συμπληρώματα μιᾶς «πλάζ». Ἐπὶ πλέον ἔχει ἤδη λειτουργήσει ὡς τόπος λουτρῶν καὶ δὲν εἶνε ὀλίγοι οἱ ξένοι, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐγνώρισαν ἀπὸ τὴν ἄποψιν αὐτὴν. Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι εἶνε ἐνδεδειγμένη διὰ μίαν καλὴν ὀργάνωσιν ἐγκαταστάσεων διὰ θαλάσσια λουτρὰ καὶ τὰ συναφῆ κέντρα.

Ἡ σχετικὴ ἐνέργεια θὰ πρέπῃ νὰ καταβληθῇ ἐγκαίρως πρὶν φθάσουν οἱ πρῶτοι θερινοὶ μῆνες —καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἡ θάλασσα ἐλκύει εὐθὺς μετὰ τὸ Πάσχα. Πρέπει δὲ νὰ ληφθῇ ἐγκαίρως φροντίς, διότι, οὕτως ἢ ἄλλως, ἡ ἀνάγκη ὠργανωμένων λουτρῶν ὑφίσταται καὶ εἶνε βέβαιον, ὅτι κάποιοι θὰ εὑρεθοῦν νὰ ἐγκαταστήσουν ἐκεῖ μίαν ἐπιχείρησιν λουτρῶν, μὲ πολλὴν ὅμως, προχειρολογίαν, τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Διὰ νὰ ἀποτραπῇ τοῦτο, θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ἄνευ ἀναβολῆς φροντὶς ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων διὰ νὰ ὀργανωθῇ ἡ Γλυφάδα εἰς μίαν Ἀττικὴν «πλάζ», ἡ ὁποία ν' ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Τουρισμοῦ μας.

Δὲν πρόκειται νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας περὶ τοῦ πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ τοῦτο. Ὑπάρχουν, εὐτυχῶς, οἱ πρὸς τοῦτο ἁρμόδιοι, ὑπάρχουν ξένα ὑποδείγματα, ὑπάρχει ἀκόμη καὶ ἡ μέχρι τοῦδε πεῖρα, ἡ ὁποία, ἠμπορεῖ ν' ἀποτρέψῃ κινδύνους τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ σκέψις μας εἶνε, ὅτι μία τοιαύτη ἐπιχείρησις δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀφεθῇ ἐντελῶς εἰς τὴν τύχην καὶ τὴν πρωτοβουλίαν ἐπιχειρηματιῶν, ὅπως δὲν μένουν ἔξω τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κρατικοῦ Τουρισμοῦ τὰ ἀφορῶντα τὰς ἐλληνικὰς λουτροπόλεις τῶν ἰαματικῶν πηγῶν. Ὑπάρχουν λουτροπόλεις διεθνοῦς φήμης εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, τὴν Μάγχην καὶ εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὅπου τὰ νερά, πλὴν τῆς παλιρροίας, δὲν ἠμποροῦν οὔτε πόρωθεν νὰ συγκριθοῦν μὲ τὴν κρυσταλλίνην διαύγειαν τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν. Ἀπὸ ἀπόψεως κλίματος, θαλάσσης καὶ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἔχομεν ὅλα τὰ πλεονεκτήματα καὶ δὲν μένει παρὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμεν καταλλήλως.

Σημειώσεις

Τὸ χρῆμα

Τώρα ποὺ σβήνουν σιγὰ-σιγὰ στὸν ἀέρα οἱ τελευταῖες ἀπηχήσεις τῆς μεγάλης ἑορτῆς, τώρα ἀρχίζει ὁ κόσμος νὰ καταλαβαίνῃ πόσην ἀξία ἔχουν γιὰ τὴ ζωὴ ὅλες αὐτὲς οἱ μεγάλες φασαρίες. Οἱ Ἀμερικανοὶ ποὺ καθὼς φαίνεται ἔχουν τὸ ἰδίωμα νὰ ζηλεύουν τοὺς Ἄγγλους, τοὺς κατηγόρησαν ὅτι μεταβάλλουν πάντα σὲ ἐμπορικὴ ἐπιχείρηση κάθε ἐξαιρετικὸ γεγονὸς ποὺ συμβαίνει στὴν Αὐλὴ τοῦ Λονδίνου. Τὸ Ἰωβηλαῖον τοῦ Γεωργίου Ε' τὸ εἶχαν ὀργανώσει ἕξη μῆνες προτήτερα. Γιὰ τὴ στέψη τοῦ νέου βασιλέως ἀναγκάσθηκε νὰ μείνῃ στὴν πρωθυπουργία ὁ Μπάλντουΐν ἂν καὶ εἶχε σκοπὸ ν' ἀποσυρθῇ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐποπτεύσῃ ὁ ἴδιος στὴν ὀργάνωση.

Ὅλη αὐτὴ ἡ φασαρία καὶ ἡ ξεχωριστὴ κίνηση ποὺ προκαλεῖ ἕνα τέτοιο γεγονὸς ἔχει ἀμέσως ἕνα ἰσχυρὸ ἀντίκτυπο στὴν Ἀγορά. Οἱ μεγαλοαστοὶ ἀνοίγουν τὶς διπλοκλειδωμένες σακκοῦλες τῶν θέλοντας καὶ μὴ καὶ τὸ χρῆμα ἀρχίζει νὰ κατρακυλᾷ ἀφθονώτατο. Καὶ δὲν ὑπάρχει φαιδρότερος ἦχος στὸν κόσμο ἀπ' αὐτὸν ποὺ προκαλεῖ τὸ κατακρυφὸ κατρακύλισμα τοῦ χρήματος ἀπὸ ἀπάνω πρὸς τὰ κάτω. Ἐμψυχώνονται τὰ πάντα καὶ ζωηρεύουν οἱ πάντες. Στὸ Λονδῖνον οἱ ξενοδόχοι σ' αὐτὲς τὶς δυὸ μεγάλες βασιλικὲς ἑορτὲς ποὺ ἔγιναν στὰ τελευταῖα χρόνια, τὸ Ἰωβηλαῖο καὶ τὴν Στέψη, κέρδισαν τόσα πολλὰ χρήματα ὅσα δὲν εἶχαν κερδίσει ποτὲ στὴ ζωή τους.

Καὶ ἕνας ἁπλὸς γάμος δυὸ μικροαστῶν εἶνε ἱκανὸς νὰ φέρῃ τὴν εὐχάριστη αὐτὴ ταραχὴ ποὺ ἔχει πάντα τόσο καλὸ ἀποτέλεσμα. Τί εἶνε ἡ καθημερινὴ ζωή, ἔτσι καθὼς εἶνε κουρδισμένη, ὁμοιόμορφη, ἀναλλοίωτη, σὰν τραῖνο ποὺ κάνει ὡρισμένο δρομολόγιο τρέχοντας ταχτικὰ ἀπάνω στὶς ἴδιες γραμμές; Εἶνε ἕνα τέλμα. Αὐτὸ εἶνε. Ὁ κόσμος ξυπνάει τὸ πρωῒ σὲ ὡρισμένη ὥρα καὶ πηγαίνει στὸ γραφεῖο του ἢ στὸ μαγαζί του ἢ στὸ ἀτελιέ του. Καὶ ἡ κυρία, σύμφωνα μὲ τὶς συνήθειές της, γυρίζει κι' αὐτὴ τὸ ἴδιο μαγγανοπήγαδο. Λοιπὸν χρειάζεται νὰ γίνεται κάποια ταραχὴ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ στὴν ἐπιφάνεια τοῦ τέλματος. Διαφορετικὰ ἀοχίζει ἡ μοῦχλα καὶ χάνει κάθε εὐχαρίστηση αὐτὴ ἡ ὑπόθεση.

Οἱ παλαιοὶ Ρωμαῖοι ποὺ ζητοῦσαν ἄρτον καὶ θεάματα ἀπὸ τοὺς ἄοχοντές τους καὶ οἱ νέοι Ἄγγλοι ποὺ ὀργανώνουν ὑπομονητικὰ καὶ μοναδικὰ κάθε αὐλικὸ γεγονὸς δίνουν δυὸ σπουδαῖα παραδείγματα γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Χρειάζεται φασαρία στὴ ζωή, ἑορτές, θεάματα, γάμοι, πανηγύρια, κάθε δυνατὴ κίνηση ποὺ μπορεῖ νὰ ταράξῃ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ τέλματος καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ μούχλιασμα. Τὸ ἴδιο καὶ στὴν κοινωνικὴ ζωή, τὸ ἴδιο καὶ στὴν ἀτομικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὁ λόγος εἶνε πολὺ ἁπλὸς ποὺ εἶνε πολὺ εὔκολο νὰ τὸν καταλάβῃ κανείς. Ὁ λόγος εἶνε ὅτι τὸ χρῆμα ἔχει μιὰ τάση σταθερὴ νὰ τρυπώνῃ καὶ νὰ κρύβεται μέσα στὶς σακκοῦλες καὶ μέσα στὶς κάσσες μεγάλες καὶ μικρές.

Χρειάζεται κάποια προσπάθεια γιὰ νὰ τὸ καταφέρετε νὰ ξετρυπώσῃ, νὰ βγῇ ἔξω, νὰ κυλίσῃ, νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τσέπη σὲ τσέπη. Χρειάζεται πάντα κάποιο ἐξαιρετικὸ γεγονός, μικρὸ ἢ μεγάλο ἀδιάφορο, γιὰ νὰ ζωηρέψῃ ἡ κυκλοφορία του. Χρειάζεται νὰ γίνῃ μιὰ κάποια ἰδιαίτερη κίνηση γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἁπλωθοῦν περισσότερα χέρια καὶ ν' ἁρπάξουν κάτι, νὰ πάρουν μέρος περισσότεροι ἄνθρωποι, νὰ μπῇ μέσα σὲ περισσότερες τσέπες. Τί εἶνε ἕνα πανηγῦρι ; "Ενας λίθος ποὺ πέφτει μέσα στὸ τέλμα καὶ ταράζει τὴν ἐπιφάνεια. Ὅσο λοιπὸν εἶνε μεγαλύτερος ὁ λίθος τόσο μεγαλύτερη ἡ ὠφέλεια.

Ἔχετε λογαριάσει πόσοι ἄνθρωποι μποροῦν νὰ κερδίσουν ἀπὸ μιὰ γιορτή, ἕνα γάμο, ἕνα πανηγύρι ; Εἶνε ἀτέλειωτος ὁ κατάλογος. Ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς ξενοδόχους καὶ τοὺς σωφὲρ, τὶς μοδίστρες καὶ τὶς καπελλοῦδες, τοὺς μεγαλεμπόρους καὶ τοὺς μικρεμπόρους, τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ἀνθρωπάκηδες ποὺ περιμένουν ἕνα ἔκτακτο κέρδος γιὰ νὰ ξελασπώσουν, τοὺς ἀνθοπῶλες καὶ τοὺς σερβιτόρους τῶν ξενοδοχείων καὶ τελειώνει σ' αὐτοὺς ποὺ φαμπρικάρουν ψεύτικα ἄνθη, ποὺ κολλᾶνε σπασμένα βάζα, ποὺ φτειάνουν μάτια γιὰ τὶς κοῦκλες τῶν κοριτσιῶν γιατὶ κι' αὐτὸ φαίνεται πὼς εἶνε ἕνα ἐπάγγελμα σὰν κάθε ἄλλο.

Τὸ χρῆμα πρέπει νὰ ξετρυπώνῃ, νὰ κυλᾷ καὶ νὰ κυκλοφορῇ, καὶ ὅσο ταχύτερα κυκλοφορεῖ, τόσο τὸ καλύτερο. Ὅσο μεγαλύτερος εἶνε ὁ κύκλος ποὺ κάνει στὴν κυκλοφορία του καὶ ὅσο μεγαλύτερη ἡ ταχύτης του τόσο περισσότερο ζωηρεύει ὁ κοσμάκης. Ζωὴ χωρὶς χρῆμα δὲν γίνεται, τὸ χρῆμα, χωρὶς φασαρία δὲν ζωντανεύει, ἄρα ζωὴ ἴσον φασαρία. Προσπαθεῖτε λοιπὸν νὰ προκαλῆτε ὅσο μπορεῖτε περισσότερη φασαρία στὴ ζωή.

SER

Τὰ εἰσοδήματα τῶν ἀστέρων τοῦ Χόλλυγουντ

Ἀπὸ τὰς ὑποβληθείσας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Ἀμέσων Φόρων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δηλώσεις ἐγίναν γνωστὰ τὰ εἰσοδήματα τῶν διασημοτέρων ἀστέρων τοῦ Χόλλυγουντ. Ὁ Γκάρυ Κοῦπερ εἰσέπραξε κατὰ τὸ 1937 περὶ τὰ 50 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἡ Κλωντὲτ Κολμπέρ, ἡ Μαίη Οὐέστ, ἡ Μάρλεν Ντήτριχ καὶ ὁ Σάρλ Μπουαγιὲ περὶ τὰ 40—45 ἑκατομμύρια ἕκαστος. Τελευταῖος εἰς τὸν πίνακα ἔρχεται ὁ Ρυντὺ Βαλλὲ μὲ εἰσόδημα μόνον... 35 ἑκατομμυρίων.

Παρὰ τὰ κολοσσιαῖα ταῦτα εἰσοδήματά των οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ κινηματογράφου δὲν δέχονται προθύμως νὰ καταβάλουν τὸν φόρον τοῦ εἰσοδήματος, ζητοῦν δὲ ὑπερβολικὰς ἐκπτώσεις δαπανῶν συντηρήσεως καὶ ἐμφανίσεως, ἀναφέροντες — ἰδίως αἱ γυναῖκες — ὅτι πληρώνουν ἑκατοντάδας χιλιάδων εἰς τοὺς κομμωτάς των, τοὺς ὀδοντοϊατροὺς κλπ.

Παρισινὰ γράμματα

Ἡ σκιὰ τοῦ κιτρίνου κινδύνου

Καὶ πάλιν ὁ Βάϊντμαν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰανουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ «κίτρινος κίνδυνος!» Νὰ μιά, μέχρι πρό τινος, μακρινὴ καὶ ἀρκετὰ ἀπίθανη πραγματικότης, ἕνας μακρινὸς καὶ ἀρκετὰ κωμικὸς μπαμπούλας, μέχρι πρὸ ὀλίγου ἀκόμη καιροῦ, ποὺ εἶχεν ἐφευρεθῆ ἀπὸ εὐφαντάστους πολιτικοὺς προφήτας γιὰ νὰ φοβίζῃ τὴν ἄτακτη καὶ ἀνήσυχην Εὐρώπη, ποὺ ἀρχίζει ὅμως τώρα νὰ πλησιάζῃ μὲ βήματα γίγαντος καὶ νὰ ρίχνῃ τὴ μαύρη του σκιὰ—γιατί καὶ τῶν κιτρίνων οἱ σκιὲς εἶνε μαῦρες! — ἀπάνω στὸ λευκὸν τμῆμα τοῦ πλανήτου μας. Ἤδη τὸ κολοσσιαῖον ἀνάστημά του ἔχει ὀρθωθῆ μπροστὰ στὸν Ἀνατέλλοντα Ἥλιον καὶ τὸν σκεπάζει. Ὁ θρῦλος τοῦ Μεγάλου Μογγόλου ἐαιαζῆ. Θά... ζήσουμε καὶ μεῖς γιὰ νὰ τὸν ἰδοῦμε νὰ παίρνῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ; Οἱ εὐρωπαϊκοὶ σεισμογράφοι δὲν παύουν νὰ σημειώνουν τὶς μακρινὲς δονήσεις ποὺ κάνουν νὰ τρέμῃ τὸ ἔδαφος τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ποὺ δὲν εἶνε πλέον τόσο «Ἄπω», ὅσο ἦταν. Καὶ τὸ ἀστεῖο εἶνε, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ... Κοντορεβιθούλης τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ἐσημάδευε τὸ δρόμο ποὺ θὰ ἀκολουθήσῃ ὁ Κίτρινος Δράκος, ποὺ ξύπνησε πειά. Σταθμοί του ποιοὶ θᾶνε; Ρίχτε μιὰ ματιὰ στὸ χάρτη καὶ θὰ τοὺς ἰδῆτε. Οἱ Κίτρινοι ναύαρχοι ἔχουν κιόλα σημειώσει τὰ ἴχνη ποὺ θὰ πατήσουν τὰ βήματά του. Κι' ὄχι μόνοι οἱ Κίτρινοι. Καὶ οἱ Λευκοί, "Ως τώρα διήνυσε τὴν πρώτην ἀπόστασιν. Σαγγάη, Νανκίν, Χανκόου — ἀκολουθοῦν Χόνγκ-Κόνγκ — Σαΐνγκόν — Σιγγαπούρη. Καὶ νᾶμαστε! Νομίζετε πὼς τὸ κακὸ ἀργεῖ; "Αν τὸ νομίζετε ἐκεῖ κάτω — ἐδῶ δὲν τὸ νομίζουν. Κάθε πρωῒ ξυπνοῦμε ἐντρομοι! Στὸν ὕπνο μας ἀκοῦμε τὸν κώδωνα τοῦ κιτρίνου Κινδύνου. Καὶ πιέζουμε τὸ κουμπὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ κινδύνου, ποὺ φέρνει στὴν πόρτα τοῦ δωματίου τὸν καμαριέρη.

—Ὁ κύριος...;

—Ἀντουάν, παιδί μου, γιὰ πές μου. Μπῆκαν στὸ Παρίσι;

—Ποιοί, κύριε;

—Ποιοί, ρωτᾶς; Οἱ Κίτρινοι!

Ὁ Ἀντουάν... σταυροκοπιέται μὲ ἀπορία... Φαίνεται πὼς δὲν ἐδιάβασε τὰ χρεσινοβραδινὰ φύλλα, ποὺ ἦσαν γεμᾶτα κιτρινολογίαν!... Τοῦ ἔδειξα μερικὲς σελίδες... Κι' ὁ καλὸς Γάλλος ἀνησυχεῖ αὐτὴ τὴ φορὰ καὶ ὁμολογεῖ ὅτι τὰ πράγματα εἶνε σοβαρά... «Λέγε - λέγε θὰ φέρουν τοὺς Κιτρίνους στὴν Εὐρώπη», παραδέχεται κι' αὐτός...

⊞⊞⊞

Γνωρίζετε τὴν Ζωρζὲτ Ντυπρὲ; Εἶνε μιὰ χαριτωμένη γειτόνισσά μου, ἐδῶ παρακάτω στὴν ὁδὸν Βικτὸρ Μασσέ κατοικεῖ, στὸ τέταρτο πάτωμα μιᾶς πανσιόν. Τὸ ὅτι εἶνε γειτόνισσά μου δὲν ἀποτελεῖ γεγονὸς ποὺ τὴν καθιστᾶ ἀξιοπρόσεχτη. Εἶνε μιὰ ἄλλη περίπτωσις ποὺ τὴν ἀνεβάζει στὸ ἐπίπεδο τοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡ χαριτωμένη αὐτὴ κοπέλλα εἶδε τὸν χάρο μὲ τὰ μάτια της, τὰ μάτια της ποὺ ἀκόμα τὰ σκιάζει ὁ φόβος.... Ὁ χάρος γι' αὐτὴ εἶχε τὴ μορφὴ τοῦ τέρατος τῆς «Βουλζί», τοῦ Εὐγενίου Βάϊντμαν, τοῦ δράκου τοῦ «Ἄντρου τῶν λησταῖν». Εἶνε ἡ γυναῖκα ποὺ ἐπέρασε δυὸ ἀξέχαστες — καὶ ποιὸς δὲν τὴν πιστεύει! — νύχτες στὴ βίλλα τοῦ Σαὶν Κλοὺ καὶ ἐγνώρισε τὶς ἀπολαύσεις τοῦ ἔρωτος πλάϊ στὸν δολοφόνο. Ἀκόμα τὸν βλέπει, φάντασμα ὁλοζώντανο, μπροστὰ στὰ μάτια της...

—Φύγε, τοῦ λέω κάθε φορὰ—διηγεῖται — καὶ κάθε φορὰ ξανάρχεται.

Ἡ Ζωρζέττα Ντυπρὲ εἶνε ἡ μόνη γυναῖκα στὸν κόσμο ποὺ ἔζησε δυὸ μερόνυχτα μὲ τὸ τέρας καὶ ἔζησε. Εἶνε ἡ γυναῖκα ποὺ ἀγάπησε ὁ ἄνθρωπος ποὺ σκότωνε...

Τὸν ἐγνώρισε ἕνα ἀπόγευμα τοῦ Σεπτεμβρίου, στὸ «Γέρο Νορμανδὸ» σ' ἕνα μικρὸ μπὰρ στὴ Μπατινιόλ. Ἦταν ἕνας νέος ὁμορφος, μελαχροινός, μὲ ὡραῖα, ὀνειροπόλα μεγάλα μάτια. Ἔγραφε κάποιο γράμμα.... Σήκωσε τὰ μάτια του— τὰ ὡραῖα, τὰ μεγάλα, τὰ ὀνειροπόλα μάτια — καὶ μὲ κύτταξε. (Μιλεῖ ἡ Ζωρζέττα Ντυπρέ). Οἱ ματιὲς μας διασταυρώθηκαν. Μοῦ χαμογέλασε... Τοῦ χαμογέλασα. Μοῦ πρόσφερε κάτι... Τὸ δέχτηκα... Μὲ κάλεσε νὰ τὸν συνοδεύσω σπίτι του, στὴ βίλλα του... Γιατὶ ὄχι; Μιλήσαμε γιὰ τοῦτο, γιὰ κεῖνο... Ἦτο πολὺ ἐνδιαφέρων τύπος, λίγο παράξενος στὰ φερσίματα... Μπῆκα στὸ αὐτοκίνητό «του». Ἦταν τὸ αὐτοκίνητο τοῦ σωφὲρ Κονφερὺ, θύματός του... ("Οταν τὸν ἐγνώρισε ἡ Ζωρζὲτ Ντυπρέ, ὁ Βάϊντμαν εἶχε ἤδη σκοτώσει τὸν σωφὲρ Κονφερὺ καὶ τὴν Ἀμερικανίδα Τζὴν Ντὲ Κόβεν). Στὴ βίλλα τοῦ Σαὶν Κλοὺ, οἱ δυὸ «ἐρωτευμένοι» ἐπέρασαν ὧρες εἰδυλλιακὲς. Ἀγαπήθηκαν «σὰν τὰ πουλάκια», χόρεψαν στοὺς ἤχους τοῦ γραμμοφώνου... Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Εὐγένιος ἔβγαλε ἕνα ρεβόλβερ ἀπὸ τὸ συρτάρι ἑνὸς «κομμοῦ» καὶ ἐφοβέρισε τὴν Ζωρζέτ... «Ἄστα αὐτὰ τὰ ἀστεῖα, Εὐγένιε..... Δὲν μοῦ ἀρέσουν...» «Φοβήθηκες, παιδί μου; Μὰ ἔχω τὸ ὕφος δολοφόνου;»

Πραγματικὰ δὲν τὸ εἶχε...

⊞⊞⊞

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ζωρζὲτ Ντυπρὲ καὶ ἄλλο πιθανὸν θῦμα τοῦ Βάϊντμαν τὴν ἐγλύτωσε φθηνά. Ἀγγλίς αὐτή, ἡ μὶς Ἔλλεν Ἄλαν, δημοσιογράφος τὸ ἐπάγγελμα, ἡλικίας 24 ἐτῶν, κάτοικος μιᾶς πολίχνης τῆς κομητείας Σάρρεϋ. Ὁ δολοφόνος εἶχε ἀλληλογραφία μαζί της, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξάγεται ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συνταξιδεύσουν στὸ Ἰράν καὶ στὴν Ἀνατολή. Ἀλλὰ τὸ ταξίδι ἐματαιώθη... Ἡ μὶς Ἄλαν εἶχε τύχη....

Ν.

Τὰ διαδραματιζόμενα ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ

Αἱ λυσσώδεις ἐπιθέσεις τῶν Ἰαπώνων καὶ ἡ λυσσώδης ἄμυνα τῶν Κινέζων προεκάλεσε τὴν καταστροφὴν ὅλων σχεδὸν τῶν κινεζικῶν πόλεων καὶ συνοικισμῶν τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν περιοχὴν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀνωτέρω μία ἐπιτυχία καὶ χαρακτηριστικὴ φωτογραφία κινεζικῆς πόλεως ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Κυανοῦ ποταμοῦ, ἥτις καίεται κατόπιν σφοδροῦ βομβαρδισμοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἄμαχος πληθυσμὸς σπεύδει νὰ διασωθῇ χοη σιμοποιῶν τὴν τεραστίαν ποταμίαν ὁδόν.

ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΩ

Ἓν ἄρθρον τοῦ στρατηγοῦ DUCHENE

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Duchene δημοσιεύει εἰς Παρισινὴν ἐφημερίδα ἄρθρον ἐπὶ τοῦ Μεσογειακοῦ προβλήματος, ὡς τοῦτο ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τῆς γαλλικῆς πλευρᾶς. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο ἄρθρον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀπροκαλύπτως ἐκφράζονται οἱ γαλλικοὶ φόβοι καὶ ἐλπίδες, ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Οταν τὴν 17ην Μαρτίου τοῦ 1869 ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἐγκαινίαζε τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ, ἀντεπροσωπεύοντο ἐκεῖ ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη. Μόνη ἡ Ἀγγλία ἔλειπε. Κατόπιν ὅμως, κατανοήσασα ὅτι ἡ ἐπιχείρησις κατὰ τῆς ὁποίας εἶχεν ἐν ἀρχῇ ἐναντιωθῆ, τῆς ἤνοιγε κατ' εὐθεῖαν τὸν δρόμον πρὸς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν, ἔσπευσε μὲ πρώτην εὐκαιρίαν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κατοχήν τῆς περιφήμου διώρυγος. Οὕτω εἰς τὸ Γιβραλτὰρ καὶ τὴν Μάλταν προσέθεσε τὸ Πὸρτ-Σαΐδ καὶ ὁλόκληρον τὴν Αἴγυπτον, ἔκτοτε δὲ ἀνέλαβε τὴν φρούρησιν τῆς νέας αὐτῆς συγκοινωνιακῆς ὁδοῦ φροντίζουσα ν' ἀπομακρύνῃ κάθε κίνδυνον, ὁ ὁποῖος ἑκάστοτε θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὴν ἀπειλήσῃ. Καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία κατέστη δύναμις Μεσογειακή.

Ἡ διανοιχθεῖσα ὁδός, ἡ ὁποία διέσχιζεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον μίαν θάλασσαν ἔως τότε κλειστὴν καὶ ἡ ὁποία, καθίστατο οὕτω διεθνὴς ὁδός, προσείλκυσε καὶ ἰδιαιτέρως ὅλως προσοχὴν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, τῶν θέσει δύο μεγάλων Μεσογειακῶν δυνάμεων, λόγῳ τῆς ἀμέσου συναφείας τῆς νέας ὁδοῦ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐθνικῆς των ἀμύνης. Ἡ κατάκτησις τῆς γαλλικῆς Ἰνδοκίνας καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἀπόκτησις τῆς Σομαλίας καὶ τῆς Ἐρυθραίας ἠδύνασαν κατὰ πολὺ τὸ ἐνδιαφέ

Θεάματα

Ἐν γνμηνιωδεσ ἔργον

Μία ἐνδιαφέρουσα βιβλιογραφία περὶ Τύπου

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ κ. A.LAURIN

Ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ «Τύπου» κ. Ὁ. Πρόκοπ (Prager Presse) κ. Ame Laurin μοῦ Ἔκαμε τιμὴν νὰ μοῦ ἀποστεῖλῃ τὸν ἑβδομον τόμον τῆς περὶ τοῦ Τύπου ἐκδοθείσης μηνιαιοῦσας σειρᾶς Καταλόγων τῆς ἰδικῆς του βιβλιογραφίας. Ὁ τόμος οὗτος ἀποτελεῖ τὸ συμπλήρωμα τῆς ἤδη δημοσιευθείσης ἐκτενοῦς ἐργασίας τοῦ ἰδίου περὶ δικαίου τοῦ τύπου, τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, τῶν ἀδικημάτων τοῦ τύπου (τὰ γενικῆς ἱστορίας τοῦ δικαίου τοῦ τύπου, Ἐὰν τὸ τελευταῖον τοῦτο θέμα ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον τόμον — ἐὰν ἤδη ἀφιερωμένα εἰδικῶς τῶν ἀδικημάτων τῶν ἐν τῷ τύπῳ ἀδικημάτων τῶν ἐν τῷ τύπῳ ἀδικημάτων τῶν ἐν τῷ τύπῳ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΟΥΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΤΕ ΒΑΛΕΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Τὴν Δευτέραν φθάνει ἐνταῦθα ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἰρλανδίας κ. Ντὲ Βαλέρα διὰ νὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως διάφορα προβλήματα ἀφορῶντα τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν. Ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα θὰ συναντηθῇ μὲ τὸν Ἄγγλον πρωθυπουργόν, τὸν ὑπουργὸν τοῦ Θησαυροφυλακίου κ. Τζὼν Σάϊμον, τὸν ὑπουργὸν τῶν Κτήσεων κ. Μακντόναλντ καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν σὲρ Σάμουελ Χόαρ. Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας εἰς ὡρισμένον σημεῖον τῶν συζητήσεων θὰ ἐπέμβῃ καὶ ὁ ὑπουργὸς τοῦ συντονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης σὲρ Τόμας Ἴνσκιπ.

Ἂν καὶ οὐδεμία ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἐγένετο περὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθοῦν, οἱ ἔγκυροι κύκλοι τοῦ Λονδίνου ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν θὰ εἶνε αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις τῶν δύο χωρῶν καὶ τὸ πρόβλημα τῆς Ἀμύνης. Θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ Ἀγγλία θὰ προμηθεύεται κτηνοτροφικὰ προϊόντα ἐξ Ἰρλανδίας καὶ ἡ Ἰρλανδία ἄνθρακα ἐξ Ἀγγλίας. Ἡ συμφωνία αὕτη εἶχεν ἀχρηστευθῆ ἀπὸ τοῦ 1932, ὅτε κατόπιν τῆς δηλώσεως τῆς Ἰρλανδικῆς κυβερνήσεως, ὅτι θὰ διεκόπτετο ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκ τεσσάρων καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων λιρῶν ἐτησίων δόσεων, ἡ Ἀγγλία ἔπαυσε προμηθευομένη κτηνοτροφικὰ προϊόντα ἐξ Ἰρλανδίας καὶ ἡ Ἰρλανδία ἤρχισε προμηθευομένη ἄνθρακα ἐκ Βελγίου, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Πολωνίας.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε πληροφορίας δὲν θὰ ἐξετασθοῦν τὰ συνταγματικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐδημιουργήθησαν ἐκ τῆς ἰρλανδικῆς δηλώσεως τῆς 29 Δεκεμβρίου περὶ πλήρους ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας, ἂν καὶ εἶνε πιθανὸν νὰ θιγοῦν κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν προβλημάτων τῆς ἀμύνης τῶν δύο χωρῶν. Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» πληροφορεῖται ἐκ Μπέλφαστ ὅτι ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα θὰ ζητήσῃ τὴν μετὰ τοῦ ἰρλανδικοῦ, κράτους ἕνωσιν τῆς ἐπαρχίας τοῦ �certain Ὅλστερ, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

ΟΙ ΑΠΟΖΩΝΤΕΣ ΕΚ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 15. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἡ «Γενικὴ Γερμανικὴ Ἐφημερίς», ἀσχολουμένη εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον της μὲ τὴν ἐν Γαλλίᾳ κατάστασιν, ἀναδημοσιεύει, ὑπὸ τὸν ἐντυπωσιακὸν τίτλον: «Ἡ Γαλλία εἶνε πάντοτε ἡ χώρα τῶν εἰσοδηματιῶν» (ραντιέρηδων), τὴν δημοσιευθεῖσαν πρό τινος ἐν Παρισίοις στατιστικήν, καθ' ἣν ἐπὶ πληθυσμοῦ 41.500.000 κατοίκων τὰ 21.922.731 εἶνε ἄνευ ἐπαγγέλματος. Ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς συμπεραίνει ἐξ αὐτοῦ ὅτι «ἡ Γαλλία εἶνε πάντοτε σήμερον, ὅπως καὶ ἄλλοτε, ἡ εὐτυχὴς χώρα τῶν εἰσοδηματιῶν».

Οἱ ἀνωτέρω παρατιθέμενοι ἀριθμοὶ δίδουν ἀναλογίαν ἄνευ ἐπαγγέλματος Γάλλων 52% ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐπίσημον γερμανικὴν στατιστικὴν τοῦ 1936, ἡ ἀναλογία τῶν ἄνευ ἐπαγγέλματος προσώπων ἀνέρχεται εἰς Γερμανίαν εἰς 50,50%.

Ἀντιστρόφως, αἱ δημοσιευθεῖσαι στατιστικαὶ περὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς δύο χώρας προσώπων ἀναφέρουν ὅτι εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν ἐργάζονται τὰ 52,4% ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ, εἰς δὲ τὴν Γερμανίαν τὰ 49,5 %.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 15. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Εἰς τὴν ἡμερίσιαν «Γερμανικὴν Λαϊκὴν Οἰκονομίαν» Φολκσβίτσαφτ) δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ράϊχ κ. Μπάκε, περὶ τῆς καταστάσεως τῆς γερμανικῆς γεωργίας. Ὁ κ. Μπάκε ἀναφέρει ἐν ἀρχῇ, ὅτι ἡ Γερμανία ἀπὸ τοῦ 1932 ἀπώλεσεν 650 χιλιάδας ἐκταρίων καλλιεργησίμων γαιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς τόποι στρατιωτικῶν ἀσκήσεων, ἀεροδρόμια, αὐτοκινητόδρομοι κλπ. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ αὔξησις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία ἐν τούτοις, διετηρήθη εἰς τὸ σύνηθες ἐπίπεδόν της χάρις εἰς μίαν τεραστίαν προσπάθειαν. Παρὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο ἡ Γερμανία δὲν θὰ παύσῃ ποτὲ νὰ εἰσάγῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὰ 15—20% τῆς ἐσωτερικῆς της καταναλώσεως. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἶνε μεγαλυτέρα, φθάνουσα μέχρι 50 %, διὰ τὰς λιπαρὰς οὐσίας.

Ἕτερος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὴ, κατὰ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, ἡ αὔξησις τῆς γερμανικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἶνε ὅτι, ἀπό τινος ὁρίου καὶ πέραν, εἰς τὸ ὁποῖον ἤδη ἔφθασεν ἡ Γερμανία— τὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα εἶνε ὑπέρτερα τῆς ἀποδόσεως. Οὕτω, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἡ ἀξία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ηὔξησεν εἰς Γερμανίαν μόνον κατὰ 163 ἑκατομμύρια μάρκων, ἐνῷ τὰ ἔξοδα τῆς ἐγγείου ἐκμεταλλεύσεως ηὔξησαν κατὰ 335 ἑκατομμύρια.

Τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν γῆς ηὔξησαν ἀπὸ τοῦ 1933 κατὰ 250 ἑκατομμύρια μάρκων, ἤτοι κατὰ 18%. Παρὰ τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται διὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην τοῦ πληθυσμοῦ, ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς φρονεῖ, ὅτι αἱ συνθῆκαι ζωῆς αὐτῆς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βελτιωθοῦν χωρὶς σοβαρὰν ἐπιβάρυνσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ἐν τέλει ὁ κ. Μπάκε διαπιστοῖ, ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων εἶνε ἐν Γερμανίᾳ περισσότερον ἐλεύθεραι ἀπὸ τὰς τιμὰς τῶν γεωργικῶν προϊόντων, αἱ ὁποῖαι καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Κράτους μετ' αὐστηρότητος. Ὡς τελικὸν συμπέρασμα ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ράϊχ διατυπώνει τὴν γνώμην, ὅτι, πρὸς ἀποκατάστασιν ἰσότητος καὶ χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς γερμανικῆς κοινότητος, ἐπιβάλλεται ἐξ ἴσου αὐστηρὸς διακανονισμὸς καὶ τῶν τιμῶν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ ΤΗΣ ΜΕΣΑΡΑΣ

Αἱ σημειωθεῖσαι κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα πλημμυραι εἰς τὴν Κρήτην, ἠνάγκασαν τοὺς ὑπευθύνους διαχειριζομένους τὰ τῆς μεγαλονήσου νὰ λάβουν μέτρα προστατευτικά. Οὕτω τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀπεφάσισε τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων ἔργων εἰς τὸν κάμπον τῆς Μεσαρᾶς, τῶν ὁποίων ἡ συμπλήρωσις θὰ ἀπαιτήσῃ μίαν δεκαετίαν. Τὰ ἔργα ταῦτα θὰ εἶνε ἀποξηραντικὰ καὶ προστατευτικά. Ἐπίσης θὰ γίνουν ἀρδευτικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θὰ καταστήσουν τὴν περιοχὴν τῆς Κρήτης μίαν τῶν σημαντικωτέρων πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὑπολογίζεται ὅτι διὰ τῶν ἀποφασισθέντων ἔργων θὰ καταστῇ παραγωγικὸς ὁλόκληρος ὁ κάμπος τῆς Μεσαρᾶς, ὅστις ἔχει ἔκτασιν 225 τ. χλμ. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ λυθῇ κατὰ τὸ μέγιστον αὐτοῦ μέρος καὶ τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα τῆς Κρήτης, τὸ ὁποῖον εἶνε ὀξύτατον κατόπιν τῶν ἀπαγορευτικῶν κατὰ τῆς μεταναστεύσεως μέτρων, τῶν ληφθέντων ὑπὸ τῶν διαφόρων κρατῶν καὶ μάλιστα τῆς Βορειοαμερικανικῆς Δημοκρατίας.

Κατὰ τὰς προχείρους μελέτας τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, τὰ ἔργα ταῦτα θ' ἀπαιτήσουν δαπάνην 80 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἡ διάθεσις τῶν χρημάτων τούτων ἐκ τοῦ Δημοσίου προϋπολογισμοῦ κλείσταται λίαν δυσχερῆς ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας. Ὡς ἐκ τούτου ἀπεφασίσθη ὅπως τὰ ἔργα ταῦτα ἐκτελεσθοῦν ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας καὶ τὸ μὲν κράτος διαθέτῃ ἐτησίως 6.000.000 δραχμῶν, ἡ δὲ Ἀγροτικὴ Τράπεζα 2.000.000.

Ἐφ' ὅσον ἀργότερον ἐκ τῆς προόδου τῶν ἔργων ἀπαιτηθῇ μεγαλύτερον ποσόν, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα θὰ μετέχῃ εἰς τὰς δαπάνας κατὰ ποσοστὸν 40% ἐπὶ τῶν διατιθεμένων ὑπὸ τοῦ κράτους.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἀνέλαβεν ἐπίσης ὅπως διὰ τῶν συνεργείων αὐτῆς προβῇ εἰς τὴν τοπογράφησιν καὶ κτηματογράφησιν τοῦ κάμπου Μεσαρᾶς καὶ γενικῶς συλλέξῃ τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς μελέτης. Ἤδη ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα ὅπως ὅλη ἡ προεργασία συντελεσθῇ ἐντὸς τοῦ δυνατοῦ ἐπιτάχυντέρου χρόνου οὕτως ὥστε, ἐγκρινομένων τῶν σχεδίων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἀρχίσῃ λίαν συντόμως ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων.

Τὰ συμπληρούμενα ἔργα θὰ παραλαμβάνῃ τυπικῶς ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα. Μετὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων θ' ἀρχίσῃ ἡ καταβολὴ πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Κράτος διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀπαιτηθησομένων κεφαλαίων. Ἡ ἐπιβάρυνσις ἑκάστου γαιοκτήμονος θὰ γίνῃ ἀναλόγως τῶν ὠφελειῶν τὰς ὁποίας θὰ προσπορισθῇ οὗτος ἐκ τῶν τεχνικῶν ἔργων. Πάντως ἐλήφθη ἀπὸ τοῦδε πρόνοια ὥστε ἡ ἐτησία τοκοχρεωλυτικὴ δόσις τὴν ὁποίαν θὰ καταβάλλῃ ἕκαστος ὠφεληθεὶς ἀγρότης, νὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν δυναμικότητά του καὶ νὰ μὴν ἐμποδίσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῶν καλλιεργειῶν του.

Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προσαυξάνεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Μαρτίου 1938 τὸ ποσοστὸν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰσπραττομένου κυρίου δημοσίου φόρου ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους μεταφερομένου ἐλαίου ἐκ τῶν νήσων Κερκύρας, Παξῶν, Ἰθάκης, Λευκάδος, Ζακύνθου, Κρήτης, Λέσβου καὶ Σάμου, ὡς ἑξῆς: α') κατὰ τριάκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν (35 %) διὰ τὰ ἔλαια τὰ μεταφερόμενα ἐν βαρελίοις ἢ μεγάλοις λευκοσιδηροῖς δοχείοις καὶ β') Κατὰ πεντήκοντα τοῖς (50 %) διὰ τὰ μεταφερόμενα τυποποιημένα ἔλαια.

Συγχρόνως μειοῦται τὸ ποσοστὸν τῶν ἐκ τῶν αὐτῶν νήσων ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐλαίων ὡς ἑξῆς: α') κατὰ ἑβδομήκοντα τοῖς ἑκατὸν (70 %) διὰ τὰ ἔλαια τὰ ἐξαγόμενα ἐν βαρελίοις ἢ μεγάλοις λευκοσιδηροῖς δοχείοις καὶ β') κατὰ ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν (100 %) διὰ τὰ ἐξαγόμενα τυποποιημένα ἔλαια.

Ὑπὸ τὸν ὅρον τυποποιημένα ἔλαια νοοῦνται τὰ εἰς μικρὰ λευκοσιδηρᾶ δοχεῖα, χωρητικότητος οὐχὶ μείζονος τῶν δέκα κιλῶν περιεχόμενα. Τὰ ἐν λόγῳ δοχεῖα δέον ἐξωτερικῶς νὰ φέρωσι σαφῶς καὶ ἀναλλοιώτως ἀναγεγραμμένα τὸ ὄνομα τῆς Ἑταιρείας ἢ τοῦ ἐξαγωγέως, τὸ σῆμα κατατεθὲν αὐτῆς, τὸν τύπον τοῦ εἰς αὐτὰ περιεχομένου ἐλαίου καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον ἐξ οὗ προκύπτει ἀναμφισβητήτως ὅτι πρόκειται περὶ ἑλληνικοῦ ἐλαίου ἐλαιῶν, μέλλοντος νὰ τεθῇ εἰς κατανάλωσιν ὑφ' ἣν μορφὴν ἐξάγεται.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΚΙΝΑΝ ΔΙΑΚΥΒΕΥΕΤΑΙ Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Η ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

ΣΑΓΓΑΗ, Ἰανουάριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τόσον οἱ Ἰάπωνες, ὅσον καὶ οἱ Κινέζοι ἀποδίδουν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται ἤδη εἰς τὴν βόρειον Κίναν καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σαντοὺνγκ. Τῶν Ἰαπώνων αἱ προσπάθειαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς πλουσίας αὐτῆς ἐπαρχίας διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ οὕτω τὸ πολεμικὸν πρόγραμμά των ὡς πρὸς τὴν Βόρειον Κίναν. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἀποβλέπει εἰς τὴν κατάληψιν καὶ τὴν ὑπαγωγὴν ὑπὸ τὴν Ἰαπωνικὴν ἐπιρροὴν τῶν πέντε κινεζικῶν ἐπαρχιῶν Χοπέϊ, Τσαχάρ, Σουϊγιουάν, Σανσὶ καὶ Σαντούνγκ, τῶν ὁποίων αἱ τέσσαρες πρῶται κατελήφθησαν ἤδη κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτῶν μέρος. Ἡ κατοχὴ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν καθιστᾶ τὴν μεταξὺ τῆς Ἰαπωνικῆς Κορέας καὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Σαντούνγκ θαλασσίαν περιοχὴν κλειστὴν Ἰαπωνικὴν θάλασσαν μὲ ἐπίκεντρον τὸν περίφημον πολεμικὸν ναύσταθμον τοῦ Πορτ Ἄρθούρ. Ὅταν οἱ Ἰάπωνες θὰ κατέχουν πλέον ὁριστικῶς τὴν Βόρειον Κίναν ἡ ἡγεμονία των ἐπὶ τοῦ βορειοανατολικοῦ τμήματος τῆς ἀσιατικῆς ἠπείρου θὰ εἶνε ἀδιαφιλονίκητος. Κυριαρχοῦντες οὕτοι τοῦ λοιποῦ τῶν συνεχομένων ἐδαφῶν τῆς Κορέας, τῆς Μαντζουρίας καὶ τῆς Βορείου Κίνας, θὰ δεσπόζουν μιᾶς ἐκτεταμένης χώρας, αὐτάρκους οἰκονομικῶς, πλουσίας εἰς πρώτας ὕλας καὶ προσφόρου διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διέδοξος τοῦ πλεονάζοντος πληθυσμοῦ τῆς Ἰαπωνικῆς αὐτοκρατορίας, θὰ δύνανται δὲ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ κυριαρχήσουν ἐπὶ τῆς μεμακρυσμένης καὶ ἀραιῶς κατῳκημένης σοβιετικῆς περιοχῆς τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς.

Ἡ τακτικὴ τῆς σθεναρᾶς ἀντιστάσεως εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Κινέζους διὰ δύο κυρίως λόγους. Ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς κατοχῆς τοῦ Σαντοὺνγκ θὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ὄγκον τῶν ἰαπωνικῶν πολεμικῶν δυνάμεων καὶ θὰ καταστήσῃ εὐχερεστέραν τὴν προσβολὴν καὶ τῆς Καντώνος, μὲ συνέπειαν τὴν ἀποκοπὴν καὶ τῆς τελευταίας σοβαρᾶς κινεζικῆς διεξόδου πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ὑποταγὴν καὶ τῆς νοτίου Κίνας, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ Σαντοὺνγκ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Ἰάπωνας νὰ συνδέσουν τὸ μέτωπον τῆς Βορείου Κίνας μετὰ τοῦ μετώπου τῆς Κεντρικῆς (τοῦ περὶ τὴν Σαγγάην καὶ τὸ Ναγκίν).

Οἱ ξένοι ἐν Κίνᾳ εἰδικοὶ σχολιάζοντες τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐπιχειρήσεων παρατηροῦν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον οἱ Ἰάπωνες ὑπεβλήθησαν μὲν εἰς μεγάλας θυσίας εἰς ἀνδρας καὶ πολεμικὸν ὑλικόν, ἀλλ' ὑπῆρξαν πάντοτε νικηταὶ καταρθώσαντες νὰ ἐπιτύχουν ὅλους των τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς. Ἀφ' ἑτέρου οἱ Κινέζοι ἂν καὶ ὑποκύψαντες παντοῦ πρὸ τοῦ ἀνωτέρου ὑλικοῦ τῶν Ἰαπώνων, κατώρθωσαν ἐν τούτοις νὰ διατηρήσουν ἀμείωτον τὸ ἠθικόν των καὶ νὰ περισώσουν τὰ στατεύματά των σχεδὸν ἄθικτα, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ὑποχωρήσεις. Ἂν δὲ αἱ δύο αὐταὶ προϋποθέσεις διατηρηθοῦν ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη χρόνον καὶ ἂν καταστῇ δυνατὴ ἡ συνέχισις τοῦ πολεμικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς κινεζικῆς κυβερνήσεως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τότε ἡ ὑπεροχὴ τῶν Ἰαπώνων δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ μειωθῇ. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ εἶνε γεγονὸς ὅτι πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον δὲν δεσπόζουν ἀκωλύτως τῶν περιφερειῶν, τὰς ὁποίας κατέχουν τὰ στρατεύματά των. Οἱ κινεζικοὶ πληθυσμοὶ ὁλοκλήρου τῆς Βορείου Κίνας εἶνε ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐχθρικοὶ πρὸς τὰ ἰαπωνικὰ στρατεύματα τῆς κατοχῆς, τὰ ὁποῖα εἰς πολλὰ σημεῖα καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σανσὶ δὲν κρατοῦν παρὰ μόνον τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς καὶ τὰς ὠχυρωμένας πόλεις, ἐνῷ εἰς τὴν ὑπαιθρον δροῦν ἀκωλύτως καὶ καταστρεπτικῶς διὰ τοὺς Ἰάπωνας πολυμελῆ ἀνταρτικὰ σώματα. Ἂν συνεπῶς ἡ κινεζικὴ ἀντίστασις παραταθῇ δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν γενικὴ ἐπίθεσις τῶν Κινέζων θὰ παρουσιάσῃ πολλὰς πιθανότητας νὰ προκαλέσῃ κατάρρευσιν τοῦ μετώπου.

ΕΝΤΟΝΟΣ ΑΜΙΛΛΑ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΤΑ ΝΕΑ ΣΚΑΦΗ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΕΚΤΟΠΙΣΜΑ 35.000 ΤΟΝΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ ναυτικὸς συνεργάτης ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ, ἀσχολούμενος μὲ τὴν ὀλονὲν ἐντεινομένην ἀμιλλαν εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, γράφει περὶ αὐτῆς τὰ ἑξῆς:

«Ὀλίγον χρόνον ἀφ' ἧς ἡ περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ συνθήκη τῆς Βασιγκτῶνος καθώρισεν ὅτι τὸ ἀνώτατον ὅριον ἐκτοπίσματος ἑνὸς καταδρομικοῦ ἦτο 10.000 τόννοι καὶ τὰ μεγαλύτερα πυροβόλα του διαμετρήματος 8 ἰντσῶν, τὸ ἀνώτατον τοῦτο ὅριον ἐγένετο ἀμέσως κατώτατον. Ἡ Ἰαπωνία μετ' ὀλίγον κατεσκεύαζεν ἕνα σκάφος 35.000 τόννων, ἡ δὲ Γαλλία ἕνα 26.500. Ἡ Ἰταλία, εὐθὺς ἀμέσως ἀνῆλθεν εἰς τοὺς 35.000 τόννους, ἡ δὲ Γαλλία ἀπήντησεν ἀρχίζουσα καὶ αὐτὴ τὴν καθέλκυσιν σκαφῶν τοῦ αὐτοῦ ἐκτοπίσματος. Οὕτω, κατὰ τὰς μάχας τῆς ἀῦρίου θὰ παρατάσσωνται σκάφη, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία τοῦ ναυτικοῦ πολέμου, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ὁπλισμός, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀγγλικῶν «Νέλσων» καὶ «Ρόντνεϋ», ὑπέστη σημαντικωτάτας τελειοποιήσεις.

Πρῶτα πολεμικὰ τοῦ νεωτάτου αὐτοῦ τύπου, εἶνε τὰ ἰταλικὰ «Λιττόριο» καὶ «Βιττόριο Βενέτο», τῶν ὁποίων ἡ ναυπήγησις ἀποφασισθεῖσα ὡς ἀπάντησις εἰς τὸ γαλλικὸν «Δουγκέρκη» ἐβράδυνεν ἐπὶ μακρὸν λόγῳ τοῦ ἀβησσυνιακοῦ πολέμου. Ἕνεκα τῆς αὐστηρᾶς λογοκρισίας τῆς ἐφαρμοζομένης ἐν Ἰταλίᾳ, δὲν ἐγνώσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ὁπλισμοῦ τῶν νέων αὐτῶν σκαφῶν, πάντως ὅμως φαίνεται ὅτι θὰ ἔχουν ἐννέα πυροβόλα τῶν 15 ἰντσῶν ἐπὶ τριῶν πύργων, δώδεκα ἀντιτορπιλλικὰ πυροβόλα τῶν 6 ἰντσῶν καὶ 32 ἀντιαεροπορικά. Θὰ ἔχουν ταχύτητα 34 κόμβων καὶ θὰ φέρουν ἑκαστον ἀνὰ τέσσαρα ἀεροπλάνα.

Ἡ Γαλλία ἀπήντησεν εἰς τὰς δύο αὐτὰς νέας μονάδας διὰ τοῦ «Ρυσελιὲ» καὶ τοῦ «Ζὰν Μπάρ»».

Τὰ πλοῖα αὐτὰ θὰ ἔχουν ταχύτητα 30 κόμβων καὶ εἶνε ἐξωπλισμένα μὲ 12 πυροβόλα τῶν 13 ἰντσῶν, νεωτάτου τύπου, τὰ ὁποῖα λόγῳ τοῦ θεληνεκοῦς των καὶ τῆς ταχύτητος τοῦ πυρός των εἶνε τῆς αὐτῆς ἀξίας ὅσον καὶ τὰ πυροβόλα τῶν 15. Συγχρόνως προβλέπεται ὅτι κατὰ τὸ 1942 θὰ εἶνε ἕτοιμα καὶ τρία ἄλλα σκάφη ταχύτητος 33 κόμβων καὶ ἐξωπλισμένα μὲ πυροβόλα τῶν 15. Ἡ πληροφορία καθ' ἣν ἡ Γερμανία ἀπεφάσισε ν' ἀκολουθήσῃ τὸ γαλλικὸν παράδειγμα προὐκάλεσε κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1936, ὅτε ἐγνώσθη, γενικὴν κατάπληξιν. Τότε ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἦτο ἕτοιμον ἕνα θωρηκτὸν τῶν 35.000 τόννων, καὶ ὅτι προσεχέσταται θὰ ἤρχιζεν ἡ κατασκευὴ καὶ ἑνὸς ἄλλου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, πάντως, δὲν συνέβη μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1937. Ὁπωσδήποτε, κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας, μέχρι τοῦ 1941 θὰ ἔχει συμπληρωθῇ ἡ κατασκευὴ τριῶν ἄλλων μεγάλων μονάδων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἀπολύτως σύμφωνον πρὸς τὴν ἀγγλογερμανικὴν ἀναλογικὴν συμφωνίαν. Τὰ σκάφη αὐτά, θὰ ἔχουν μεγάλην ἀν καὶ ὄχι ἐξαιρετικὴν ταχύτητα, θὰ εἶνε δὲ ἄριστα θωρακισμένα.

Εἰς τὴν ζωηρὰν αὐτὴν ναυπηγικὴν κίνησιν τῶν ἄλλων κρατῶν, δὲν ὑστέρησεν ἡ Μεγάλη Βρεταννία. Τὰ ὑπὸ καθέλκυσιν σκάφη τῆς «Βασιλεὺς Γεώργιος», «Πρίγκιψ τῆς Οὐάλλίας», «Ἄνσον» καὶ «Τζέλικο», ἔχουν ταχύτητα κυμαινομένην περὶ τοὺς 30 κόμβους, φέρουν 10 ἢ 12 πυροβόλα τῶν 14, ἰσαρίθμους ἀντιτορπιλλικὰς πυροβολαρχίας τῶν 6 ἰντσῶν καὶ ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα τῶν 4,7. Τὸ ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν συνηθίζει νὰ καυχᾶται, ὑποστηρίζει ὅτι τὰ πλοῖα αὐτὰ εἶνε τὰ καλύτερον θωρακισμένα σκάφη τοῦ κόσμου.

Ἡ Ἀμερικὴ ἐπίσης δαπανᾷ τεράστια χρηματικὰ ποσὰ διὰ τοὺς ναυτικούς της ἐξοπλισμούς. Οὕτως ἀντὶ τῶν 8.000.000 λιρῶν, τὰ ὁποῖα στοιχίζουν τὰ προαναφερθέντα ἀγγλικὰ σκάφη, ἡ Ἀμερικὴ ἐξώδευσε διὰ τὰ νέα πολεμικὰ τῆς 11—12.000.000 λιρῶν κατ' ἐλάχιστον ὅριον δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ ὁ ὁπλισμός των. Τόσον περίπου ἐστοίχισαν τὰ δύο πρῶτα πολεμικὰ τοῦ τύπου αὐτοῦ, τὸ «Βάσιγκτων» καὶ τὸ «Βόρειος Καρολίνα».

Ἡ Ἰαπωνία, προφανῶς ἔχει κάθε διά